

van de notaris

Drs. P

Mr. Jeroen te Lindert (42) is notaris te Doesburg. In zijn vrije tijd is hij zanger/pianist in een 'jaren 50 rock-'n-rollband'.

Half juni vernam ik het nieuws dat op 95-jarige leeftijd Drs. P is overleden. Een aantal van u zal dit wellicht weinig zeggen, maar de meesten van u zullen van hem hebben gehoord. Sommigen zijn ronduit fan. Zo ook ik. Voor de eerste categorie: Drs. P was een Zwitsers-Nederlandse tekstschrijver, dichter, schrijver, cabaretier, letterkundige, componist, pianist en zanger van eigen Nederlandstalige liedjes. Hij laat een schier eindeloze reeks teksten na en kreeg onder meer prijzen als de Gouden Harp, een Edison en onderscheidingen van de Nederlandse Taalunie vanwege zijn ongekennde gebruik van de Nederlandse taal in zijn alom bekende liedjes. Zoals in Veerpont: *'We zijn hier aan de oever van een machtige rivier. De andere oever is daarginds, en deze hier is hier. De oever waar we niet zijn noemen wij de overkant. Die wordt dan deze kant zodra we daar zijn aangeland,'* en in Dodenrit, waarin een Russisch gezin in hun koets op weg naar Omsk wordt achtervolgd door wolven en telkens één gezinslid opoffert om de wolven af te remmen. Tot uiteindelijk vader alleen overblijft: *'Ik zing nu weer wat lustiger want Omsk komt in zicht. Ik maak een sprong van blijdschap en verlies mijn evenwicht. Terwijl de wolven mij verslinden, denk ik dat is pech. Ja Omsk is een mooie stad, maar net iets te ver weg.'*

Zijn teksten waren vaak humoristisch en soms zwartgallig, maar altijd plechtig en ietwat antiek. Een van zijn grootste hits was De commensaal, maar wie weet er nog dat een commensaal een kostganger is?

Wordt Drs. P nog altijd bejubeld om zijn archaische woordkeuze, het notariaat hoort vooral: 'Kan dat nou niet wat eenvoudiger?' Tja, dat zou moeten kunnen. Maar er zijn ook goede redenen voor ons taalgebruik. Zo wordt er veelvuldig aangesloten bij wetteksten en jurisprudentie. Over elk woord is al oeverloos geprocedeerd, dus hieraan sleutelen is riskant, al komt dit de leesbaarheid niet bepaald ten goede. Verder is het vaak heel eenvoudig om mondeling even een afspraak te maken, maar blijkt het bijzonder lastig om dit vervolgens schriftelijk waterdicht te krijgen.

En natuurlijk, er zijn ook genoeg notarissen die het antieke woordgebruik nog vinden passen bij hun vak en er daarom maar moeilijk afstand van kunnen of willen doen. Toch gaat ook ons taalgebruik langzaam vooruit. Werden voorheen

nog regelmatig woorden gebruikt als 'weshalve' en 'nochtans', tegenwoordig zien we deze zelden meer.

Voor wat betreft Drs. P: met name één lied raakt uitdrukkelijk ons vakgebied. Een wijze les voor ieder die verwickeld is in een moeizame verdeling van een nalatenschap. In De zusters Karamazov verhaalt hij over de oude zusters Constance en Mathilde: *'Een was hardhorend, de andere brilde.' Zij erfden de kleren van tante Heleen, maar 'van elk soort japon was er maar een.' Er werd 'getwist, en naar provocaties gevist, en er werden dingen vermist, waar de ander meer van wist.'*

Tot slot probeert tante Mathilde haar zuster te vergiftigen met koffie en 'een snufje rattenvenijn'.

Toen de koffie tot stand was gekomen nam Mathilde het zekere voor het onzekere en 'nam zij een slok. Zij had de juiste dosering genomen, tante Mathilde viel neer als een blok. Sedert die tijd, droeg Constance in eenzaamheid, de japonnen die tot haar spijt, tot een drama hadden geleid. Terwijl de kater sliep, en de pendule liep, en de kanarie sprak, tjiiep tjiiep tjiiep tjiiep...'

Tip van de notaris

In mijn bijdrage van december 2014 besprak ik een uit-spraak van het Hof waarbij erfgenamen geacht werden de nalatenschap zuiver te hebben aanvaard, nadat zij op kosten van de nalatenschap uit eten waren gegaan. Zij werden daarmee ook aansprakelijk voor de schulden toen bleek dat de nalatenschap negatief uitviel. Inmiddels is door de Hoge Raad dit vonnis vernietigd. De erfgenamen gaven aan dat de kosten van een eenvoudige maaltijd moeten worden gerekend tot de kosten van de uitvaart omdat:

1. De erfgenamen en hun partners op de sterfdag van moeder vanuit haar huis de begrafenis en de uitvaart hebben geregeld.
 2. Er geen eten of drinken in haar huis was.
 3. Zij vanwege het regelen van de begrafenis te ver van huis waren om thuis te eten.
- De Hoge Raad gaat hierin mee en rekent de maaltijd tot de kosten van de uitvaart. Daarmee hebben de erfgenamen toch niet zuiver aanvaard en worden zij niet aansprakelijk voor de tekorten.

